

Men så er der altså de særlige seancer, som vi andre ikke ser noget til, men hvor EU-politikken i virkeligheden fastlægges, så det mere eller mindre er en orienteringssag, når vi andre bliver involveret. Det er det, jeg gerne vil have frem, og jeg synes også, fru Charlotte Antonsen har bidraget til at få det frem, og det synes jeg er positivt.

Men i og med at vi har fået konstateret, at regeringens udspil altså er meget uklart, vil jeg fremsætte følgende:

### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens udspil til EU's regeringskonference er defensivt og uklart, og opfordrer derfor regeringen til at udarbejde et nyt udspil, som tager sit udgangspunkt i at sikre, at Danmark uantastet består som en selvstændig nation.«  
(Forslag til vedtagelse nr. V 52).

### Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

### Pia Christmas-Møller (KF):

Vor tids største udfordring i europæisk politik er ubetinget at udnytte disse års chance for at få helet det delte Europa i et demokratisk og åbent fællesskab, som rummer frihed, fred og fremgang. Det er en kæmpeudfordring, men netop disse år byder på en enestående mulighed for, at vi kan løfte opgaven. Men svigter handlekraften i vor tids generation af politikere, vil historiens dom falde hårdt over os og vel at mærke med rette.

For Det Konservative Folkeparti er selve formålet med regeringskonferencen først og fremmest at forberede EU-samarbejdet på den forestående udvidelse. En række problemer blev udskudt, da stats- og regeringscheferne i sommeren 1997 i Amsterdam nåede til enighed om den nugældende traktat. De skal løses nu. Der er behov for en række justeringer for at få EU-samarbejdet til at fungere tilfredsstillende, ikke mindst efter en udvidelse med måske op til 12 nye lande over den kommende årrække.

Der er naturligvis nogle lande og nogle kræfter, der vil benytte anledningen til at fylde alt muligt på dagsordenen, men vi mener, at det er afgørende at koncentrere sig om det væsentlige,

holde fokus på det, det handler om. Målet må være og skal være at sikre EU's beslutningsdygtighed og handlekraft i en situation med en stor forøgelse af medlemstallet.

Der er behov for en justering af reglerne om vedtagelse af EU-lovgivning, og man kan ikke bare sådan uden videre kopiere det nuværende regelsæt.

Det giver god mening at sikre en mere rimelig fordeling af stemmewægten i Ministerrådet i en situation, hvor langt de fleste af de nye lande er små lande, f.eks. har de tre baltiske lande således tilsammen kun godt 7 mio. indbyggere. Der er altså behov for en model, hvor også antallet af borgere i de enkelte lande tæller med.

Det Konservative Folkeparti er derfor tilhænger af en bestemmelse, der kræver det såkaldte dobbelte flertal. Det vil på almindeligt dansk sige, at der skal være et flertal blandt landene som nu i Ministerrådet, og samtidig skal de lande, der ønsker en EU-lovgivning fremmet, også befolkningsmæssigt udgøre et flertal i den virkelige verden.

Samtidig må det sikres, at hvert land fortsat har et medlem af Kommissionen. Det er et helt centralt krav for os. Når man betænker den selvstændige kompetence, der på flere områder er tillagt netop Kommissionen som kollegium, er det af afgørende betydning, at samtlige medlemslande er repræsenteret.

Vi skal også have fundet frem til en ny fordelingsnøgle for landenes antal af medlemmer i Europa-Parlamentet. I Amsterdamtraktaten blev der sat et loft på 700 medlemmer, og selv om man fortsat vil tage et særligt hensyn til de mindre lande, så lad os sige det lige ud, at antallet af danske medlemmer vil blive reduceret. Det behøver der heller ikke at være noget galt i. Det behøver ikke at give os problemer. Så længe vores krav om, at den nye fordeling ikke ændrer på den forholdsmæssige magtbalance, der i dag er mellem landene, er imødekommet, er der ingen problemer med, at også den danske andel bliver reduceret.

Det Konservative Folkeparti vil arbejde for at sikre en smidig, afbalanceret justering af Traktaten med udvidelsen som ledestjerne. Intet EU-land kan have interesse i en ny kompliceret traktatproces med tidkrævende ratifikationsprocedurer, og hvis nogen alligevel skulle komme til at arbejde, som om de var interesseret i så kompliceret en traktatproces, må det være vores regerings opgave at lede dem på rette spor.